

Forlaget, som det foreligger fra Forslagsstillerne, altid giver Flertallet eller det største Parti i Thinget baade i Sæf og i Bøse. Naar vi vedtage den Underændring, der er stillet af Flertallet i Dag, faae de ikke i Bøse; det er kun Bøsen; thi de Tilfælde, som ville komme ind under det, ere kun meget faa. Enkelte kommer der dog, og der faae de ikke absolut Fortrinnet, men maa underkaste sig samme Chance som de andre Partier. De faae altsaa ikke altid i Bøse, men absolut altid i Sæf. Men da jeg ikke tror, at det er en billig Maade at behandle de forskjellige Medlemmer i Thinget paa, at de, der tilfældigvis have sluttet sig sammen og ere blevne nogle flere, skulde have en bedre Situation end de, der ere færre, men mene, at Alle saavidt muligt skulle stilles lige, er det ikke mig tilstrækkeligt til, at jeg kan give Forlaget min Stemme. Jeg veed, at det er unyttigt fra min Side at fortsætte denne Debat, og jeg skal derfor heller ikke i Dag indlade mig videre paa Forhandling. Jeg har kun ønsket yderligere at præcisere min Stilling og forklare de Forslag, der foreligge og have foretaget, fordi man kan være ganske sikker paa, at det ingenlunde bliver sidste Gang, man kommer til at forhandle Sager af den Natur, og det kan have sin Betydning, at der ikke finder absolut Misforstaaelse Sted, som der aabenbart gjorde fra flere Medlemmers Side ved 1ste Behandling af denne Sag.

Ordføreren for Forslagstillerne (H. Holm): Til det ærede Medlem, som nu satte sig, skal jeg kun gjøre en ganske kort Bemærkning, dels fordi det ikke var mig muligt at høre, hvad det ærede Medlem sagde, skjøndt jeg sidder saa nær ved, og dels fordi det forekommer mig, at de Betragtninger, han fremsatte — saavidt jeg hørte — til dels ere imødegaaede ved første Behandling. Jeg vil derfor kun gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at de Exempler, han anførte paa, at det ikke skulde være retfærdigt, hvad der nu foreslaas, ligesaa fuldt kan gjælde overfor den Fremgangsmaade, vi hidtil have fulgt, thi er der Uretfærdigheder nu, da have de været der i samme eller i endnu fuldere Maal ved den Fremgangsmaade, vi have haft tidligere. Og dernæst vil jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hele hans Betragtning hvilede paa en aabenba Feiltagelse. Naar han s. Ex. gjorde gjældende, at det var uretfærdigt, at et Flertal paa 59 sit 10 Medlemmer ind i et Udvalg paa 15 Medlemmer, skjøndt det ikke uldt var de $\frac{2}{3}$ af Thinget, medens de $\frac{2}{3}$ nu sit 5, saa vil jeg gjøre det ærede Medlem

opmærksom paa, at hvis de 40, de $\frac{2}{3}$ af Thinget, var eet Parti, vilde de faae 6 Medlemmer ind i Udvalget, og saa vilde Flertallet kun faae 9 Medlemmer. Men naar nu Flertallet faaer 10, og de to andre Grupper tilsammen kun faae 5, ligger det i, at de ikke ere eet Parti, men staa i to adskilte Grupper. Og hvordan det ærede Medlem end vender og dreier den Fremgangsmaade, vi hidtil have brugt, eller den Fremgangsmaade, her er foreslaaet, bliver Resultatet det samme. De to Grupper, som faae nogle overflødige Stemmer hver, kunne ikke til sammen faae mere end 5 Medlemmer i et 15 Mand Udvalg. Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Det ærede Medlem sagde, at man ved forrige Behandling havde besluttet, at Udvalget for Forretningsordenen ikke maatte besætte sig med denne Sag, og det ærede Medlem fandt det i højeste Grad paafaldende. Udvalget kunde jo meget godt selv have optaget denne Sag til Behandling, og det, der her var Tale om sidst, var ikke, at Udvalget ikke maatte besætte sig dermed, men at man ikke fandt, at Udvalget behøvede at besætte sig dermed, fordi Tinget i sig selv var en saa simpel Ting, naar den holdes ren og klar, at der ikke behøvedes Udvalgsforhandlinger derom. Jeg vil indvømme det ærede Medlem, at hvis alle de Sidetanter, som nu ere komne frem gjennem Endringsforslagene, samtidig skulde afgjøres, vilde ogsaa jeg finde det rigtigt, at denne Sag blev behandlet i et Udvalg. Men naar man holdt sig til den ganske enkelte Ting, at gaa over fra den tidligere Fremgangsmaade ved Udvalgs Medsættelse til den nu foreslaaede Fremgangsmaade, der ikke i Realiteten forandrer den tidligere paa andet end de to Punkter, at den sparer Tid og er retfærdigere mod Mindretallet, saa fandt Thinget, at der ikke paa dette Punkt behøvedes nogen Udvalgsbehandling. Det ærede Medlem har stillet en Række Forslag sammen med andre ærede Medlemmer. Det første af disse, det principale Forslag, skal jeg ikke indlade mig nærmere paa, for det første, fordi dette Forslag ikke frembyder noget nævneværdigt Fremskridt fra den Tilstand, vi hidtil have havt, idet der i Virkeligheden er ganske de samme Medlemmer derved, som ved det tidligere, og for det andet, fordi Thinget ved den forrige Behandling vedtog at gaa over til en anden Fremgangsmaade for Udvalgs Medsættelse. Jeg tror derfor, det kun vil ipilde Tiden at drøfte, om vi nu skulle vende tilbage igjen fra den Beslutning, vi toge ved første Behandling. Altsaa overfor det principale Forslag vil jeg ikke indlade mig i nogen nær-